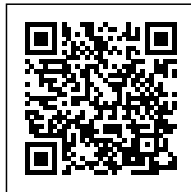

TÓC MẸ

Bao giờ tóc mẹ xanh xưa/Cho lòng tôi ngọt hạt mưa đầu đời/Oi bà mẹ Huế của tôi/Xanh trong đôi mắt ấm lời yêu thương.

Tóc xanh từ thưở xuân thì
Dài theo năm tháng đến khi lấy chồng
Mưa dầm nắng quái ra đồng
Búi cao sau gáy bênh bồng như mây.

Dại khờ tôi nghịch tóc bay
 Mẹ đem thả dưới tre gầy ngoài hiên
 không tiếng than phiền
 Những hôm đứt bữa nỗi niềm vì đâu.

Đất

cam dâng cặn mỡ màu
 Lúa thành hạt gạo thơm hồng đào
 Vì tôi mẹ sớm dãi dầu
 Nắng mưa cái vạc đêm thâu rạc rào

Tuổi thơ qua những hư hao
 Tôi đi từ mảnh ruộng sâu quê nhà
 Tiễn tôi ra tận bến đò
 Một ngày gió lớn ngẩn ngơ nát lòng.

Hương nhu còn thoảng bến sông
 Đò xa tóc nhớ đứng trông khuất tầm
 Thời gian từ bỏ thanh xuân
 Tôi thương dáng mẹ lặng thắm trong mưa.

Bao giờ tóc mẹ xanh xưa
 Cho lòng tôi ngọt hạt mưa đầu đời
 Ơi bà mẹ Huế của tôi

Xanh trong đôi mắt ấm lời [yêu thương](#).

Tác giả: **Nguyễn An Bình**
Hội viên Hội Nhà Văn Tp.HCM